

- "De muren van het St.-Aloysiuscollege te Menen bergen een nog te weinig gekende schat. Het 'Banjo-orkest van Vlaamse studenten' is door zijn menigvuldig optreden in het buitenland en door de fonoplaten die van bepaalde stukjes gemaakt werden op een buitengewoon niveau komen te liggen. - We hoorden het nog enkele weken geleden op de gewestelijk omroep Limburg, in een na-zomerprogramma waar met heimwee aan de voorbije vakantie teruggedacht werd: 'Lechtal', een fris nummertje vol ritme en poëzie ... Een stukje dat we wel meer op onze Nederlandse omroep zouden willen horen." (Jo.B.)

HET NIEUWSBLAD, 18 nov. 1966

- " ... met geboeide aandacht, met stijgende verwondering en bewondering. Met een aanzwellende geestdrift die na ieder nummer spontaan openbarste in een spetterend applaus. Met de hunker naar nog. Ze mochten blijven doorspelen !
 Wat meeslepend ritme en muziek ! Modern en fris . En stemmen gelijk nachtegalen. Het was niet de eerste keer dat we het banjo-orkest beluisterden . We hopen het nog te horen . Onweerstaanbaar. Ze laten ons een jeugd zien die nog echt jong is. Die iess puiks presteert. Die een boodschap van sprankelende vreugde brengt.

Bij tal van gelegenheden zijn ze in Vlaanderen reeds opgetreden . Tientallen keren. Moesten ze het willen geloven, ze zouden iedere zondag ergens op een podium staan. Vandaar dat ze selecteren. Dat ze enkel optreden voor mensen die iets schoons willen horen en bereid zijn te luisteren. - De belangrijkste adelsbrieven die ze kunnen voorleggen, zijn de lovende persverslagen over hun prestaties in het buitenland. Frankrijk, Duitsland, Oostenrijk, Zwitserland, Italië. Men schijnt geen woorden genoeg te vinden om uit te drukken hoe mooi, hoe kunstvol de concerten zijn die dit Banjo-orkest van Vlaamse Studenten ten gehore bracht. Op meer dan één plaats werden de jongens na hun optreden op een minutenlange ovatie onthaald van een techtgeveerde zaal... " E.S.

KERK EN LEVEN aug. 1968

- " In eigen land trad het orkest reeds tweemaal op in het Kursaal te Oostende en liet er een diepe indruk; ook in het concertgebouw van Brugge en in de stadsschouwburgen te Kortrijk en Ieper werd opgetreden... Een paar malen in kerken als te Wervik bij de AWT-Gouwdag en onlangs te Ingelmunster op Kerstnacht 1968 tijdens de Eucharistieviering met aangepast repertorium van muziek en zang. De aanwezigen lieten zich hier telkens lovend over uit, en het totaal nieuwe en moderne aspect droeg ertoe bij om de Mis zinvoller en aansprekender te maken. - Ondertussen kreeg men ook reeds vijf opnamen op plaat.

... kenmerk van de groep is een goede geest van kameraden met onvoorwaardelijke samenwerking in geestdrift om met meeslepend ritme een beeld te geven van idealisme, van zelfactiviteit, creativiteit en van persoonlijkheid in wederzijdse genegenheid. (vm)

HET NIEUWSBLAD , 17 jan. 1969

- " Het Banjo-orkest, onder de quasi-professionele leiding van zijn dirigent A. Bouckaert, dat in gans Europa (Duitsland, Italië, Zwitserland, Frankrijk) enorme triomfen oogst, kwam het frisse, jeugdige leven oproepen in deels pittige, deels serene liederen. De dirigent is er in geslaagd een harmonie tot stand te brengen tussen zo verschillende instrumenten als banjo's, kopers en saxofonen, fluit en klarinet. Daarbij akkorderen de warme stemmen van de jeugdige zangers, die door hun manier van zingen sterk doen denken aan folksingers. Het vibreren van de banjo's gaf een eigenaardig, maar heerlijk cachet aan de frisse melodieën. Het publiek had op het einde van het optreden een hartelijk applaus... "

DE WEEKBODE , 24 jan. 1969